

ПРИМЉЕНО: 10. 11. 2016 15/18

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
11. новембар 2016. год.
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560 - 2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносимо амандман:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 3. став 3. мења се и гласи:

“Насиље у породици, у смислу овог закона, јесте понашање које угожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство и изражава се као акт физичког, сексуалног и психичког насиља или економског насиља учиниоца према лицу са којим се учинилац налази у садашњем или ранијем брачном стању или ванбрачној заједници или партнерском односу или лицу са којим је био или је још увек у емотивној или сексуалној вези, односно са којим има заједничко дете или је дете на путу да буде рођено иако никада нису живели у истом породичном домаћинству или према лицу са којим је крвни сродник у правој линији, а у побочној линији до другог степена или са којим је сродник по тазбини до другог степена или коме је усвојитељ, усвојеник, храњеник или хранитељ или према другом лицу са којим живи или је живео у заједничком домаћинству.”

О б р а з л о ж е н њ е

Предлагач је у формулатији става 3. члан 3. Предлога закона пропустио пре свега да дефинише шта представља породично насиље на који начин је уместо идентификовања појма прешао на описивање радље насиља што је увело конфузију у члану 3. иако је у

самом називу члана одређено да исти одређује појам “насиља у породици”. Ова измена је нужна како би се направила дистинкција између појма и радње насиља у породици. Надаље, нејасно је због чега је Предлагач уже дефинисао однос између учиниоца и жртве. Породични закон у члану 197. шире дефинише појам односа између учиниоца и жртве, а са циљем обухватања ширег круга лица која могу бити жртве. Овај део измене става 3. члана 3. је неопходан да не би из законске дефиниције испала лица која су била или јесу у емотивној или сексуалној вези без обзира на постојање заједнице домаћинства, као и због лица која имају заједничко дете или је дете на путу без обзира на постојање заједнице живота.

II АМАНДМАН

У члану 4. у ставу 1. после тачке 18) додају се нове тачке 19);20);21) и 22) које гласе:

- “19) Сакаћење женског полног органа (члан 121а Кривичног законика)
- 20) Принудно закључење брака (члан 187а Кривичног законика)
- 21) Одузимање малолетног детета (члан 191. Кривичног законика)
- 22) Непријављивање припремања кривичног дела (члан 331. Кривичног законика)”

О бразложење

Предлогом закона о спречавању насиља у породици у члану 4. став 1. предвиђа се сарадња у спречавању насиља у породици у кривичним поступцима за поједина кривична дела таксативно, а за остала кривична дела предвиђа се сарадња генералном одредбом тачке 18. истог става и члана Предлога закона. Обзиром да је Предлагач закона предвидео сарадњу само за једно кривично дело које је предложено у Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног закона и то за дело прописано одредбом члана 138а. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона, нејасно је зашто предлагач Предлог закона о спречавању насиља у породици није посебно предвидео сарадњу и за кривична дела из чланова 121а и 187а Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона обзиром да предметна кривична дела имају као објект заштите управо она добра која могу бити угрожена радњама породичног насиља, а која предлагач управо предлаже да неутралише одредбама предметног Предлога закона. Такође, из истих разлога нејасно је зашто предлагач није предложио посебну сарадњу и за кривично дело из члана 191 Кривичног законика посебно са разлога што одузимање малолетног детета може бити последица радње породичног насиља. Посебно, имајући у виду одредбу члана 12. Предлог закона о спречавању насиља у породици која предвиђа обавезу пријављивања и препознавања

насиља у породици морало би се посебно предвиди сарадња и у вези са непријављивање припремања кривичног дела и то управо оних које предлагач и предлаже као дела у вези са којима се успоставља посебна сарадња.

III АМАНДМАН

У члану 10. после става 1. додаје се нови став који гласи:

“Руководилац сваког центра за социјални рад одредђује међу запосленима који су завршили специјализовану обуку да помажу у спречавању насиља у породици и пружају подршку жртвама насиља.”

О бразложење

Приликом одређивања надлежних органа и установа за спречавање насиља у породици и пружања заштите и подршке жртвама насиља Предлагач предвиђа специјалну обуку свих органа који поступају односно полицијских службеника, заменика јавног тужиоца, као и судије судова опште надлежности и прекршајних судова, а да је при том изоставио да предвиди специјалну обуку запослених у центру за социјални рад (у даљем тексту: центар). Не постоји наиме оправдање да се предпоставља квалификација и стручност запослених у центру и да се искључују из обуке која је предвиђена за остale органе. За спречавање насиља и пружање подршке и заштите жртвама потребан је један нов квалитет знања који би морао да буде пружен и запосленима у центру.

IV АМАНДМАН

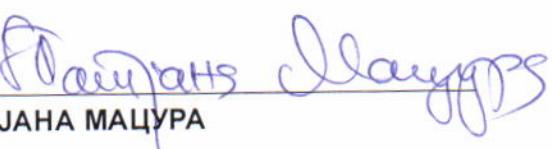
У члану 12. мења се став 3. који гласе:

“Надлежни државни органи и центри за социјални рад (чл.7 - 10) дужни су да у оквиру својих редовних послова поступају са посебном пажњом у циљу спречавања насиља у породици или опасности од њега.”

О бразложење

Непрецизним термином “препознају” који је предвидео Предлагач одступа се како од духа Предлога закона који у првом члану Предлога афирмише спречавање насиља у породици тако и од прецизнијих правних стандарда који су познати у законодавној пракси, те би овај став требало променити институтом поступања са посебном пажњом која је предвиђена системским законима и која неће уносити забуну у тумачењу као стандард “препознају”. Посебно што је препознавање ствар капацитета психичког апарата а посебна пажња је правни стандард који је познат и судској пракси.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

ТАТЈАНА МАЦУРА